

SENAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1993-1994

15 MARS 1994

Projet de loi modifiant la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux handicapés en vue d'accélérer l'examen des dossiers

Proposition de loi modifiant l'article 9 de la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux handicapés

RAPPORT

FAIT AU NOM
DE LA COMMISSION
DES AFFAIRES SOCIALES
PAR Mme DELCOURT-PÊTRE

La Commission des Affaires sociales a discuté, au cours de ses réunions des 8 et 15 mars 1994, le projet de loi à l'examen, qui était initialement une proposition de loi et qui lui avait été transmis par la Chambre des représentants.

Ont participé aux travaux de la commission :

1. Membres effectifs : Mme Maximus, président, M Anthuenis, Mme Buyle, MM De Backer, De Roo, Dighneef, Gevenois, Mme Herzet, MM. Lenssens, L Martens, Ottenburgh, Snappe, Stroobant, Tryuen, Mme Van Cleuvenbergen, M Vandermeulen et Mme Delcourt-Pêtre, rapporteur.

2. Membres suppléants : MM. Baise, Barzin, D'hondt, Leroy, Pataer, Ulburghs, Van Aperen et Mme Van der Wildt.

3. Autre sénateur : M. Hatry.

R. A 16518 - 16306

Voir :

Documents du Sénat :

1000-1 (1993-1994) : Projet transmis par la Chambre des représentants

773-1 (1992-1993) : Proposition de loi.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1993-1994

15 MAART 1994

Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten met het oog op een snellere afwerking van de dossiers

Voorstel van wet tot wijziging van artikel 9 van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE SOCIALE AANGELEGENHEDEN
UITGEBRACHT
DOOR MEVR. DELCOURT-PÊTRE

De Commissie voor de Sociale Aangelegenheden heeft dit ontwerp van wet, oorspronkelijk een wetsvoorstel, dat door de Kamer van Volksvertegenwoordigers werd overgezonden, besproken tijdens haar vergaderingen van 8 en 15 maart 1994.

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen

1. Vaste leden : mevrouw Maximus, voorzitter, de heer Anthuenis, mevrouw Buyle, de heren De Backer, De Roo, Dighneef, Gevenois, mevrouw Herzet, de heren Lenssens, L. Martens, Ottenburgh, Snappe, Stroobant, Tryuen, mevrouw Van Cleuvenbergen, de heer Vandermeulen en mevrouw Delcourt-Pêtre, rapporteur.

2. Plaatsvervangers : de heren Baise, Barzin, D'hondt, Leroy, Pataer, Ulburghs, Van Aperen en mevrouw Van der Wildt.

3. Andere senator : de heer Hatry.

R. A 16518 - 16306

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

1000-1 (1993-1994) : Ontwerp overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers

773-1 (1992-1993) : Voorstel van wet

I. EXPOSE INTRODUCTIF DU MINISTRE DE L'INTEGRATION SOCIALE, DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT

Le projet de loi vise à raccourcir le délai de traitement des dossiers et de liquidation des allocations pour handicapés.

Les éléments essentiels du projet de loi sont les suivants.

L'auteur de la proposition initiale, constatant que le délai de traitement des dossiers est supérieur à un an, constatant aussi qu'il ne s'agit pas d'un phénomène passager mais d'un problème structurel, a proposé:

- de ramener le délai total d'examen à 120 jours. En cas de dépassement de ce délai, il y aurait une sanction consistant dans le paiement d'intérêts moratoires;
- de déterminer le degré d'autonomie sur la base des renseignements fournis par le médecin traitant, si le résultat de l'examen médical n'était pas transmis dans le délai prévu par la réglementation, c'est-à-dire dans les 3 mois;
- d'appliquer également cette procédure dans le cadre des dossiers d'allocations pour l'aide aux personnes âgées.

En décembre 1993, le délai moyen (toutes allocations confondues) s'élevait à 7 mois pour la partie francophone et à plus de 11 mois pour la partie néerlandophone du pays. La différence est due au retard enregistré dans la procédure des expertises médicales.

Les mesures suivantes ont déjà été prises et appliquées au niveau du département:

- déconcentration des services médicaux (Anvers, Liège, Namur et Charleroi);
- recrutement de 22 médecins-inspecteurs;
- procédure entamée pour le recrutement de 3 médecins-inspecteurs néerlandophones supplémentaires.

Le projet de loi, tel qu'il a été adopté par la Chambre des représentants, fixe le délai de traitement à 180 jours ouvrables, le délai initial de 120 jours n'étant pas réaliste pour des raisons d'organisation interne du département et traitement normal des dossiers.

I. INLEIDENDE UITEENZETTING VAN DE MINISTER VAN MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE, VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU

Het wetsontwerp beoogt de termijn te verkorten voor de behandeling van de dossiers en de vereffening van de tegemoetkomingen voor gehandicapten.

In het wetsontwerp worden de volgende belangrijke punten geregeld.

Uitgaande van de vaststelling dat de termijn voor de behandeling van de dossiers meer dan een jaar bedraagt en dat het bovendien niet om een voorbijgaand fenomeen maar om een structureel probleem gaat, wilde de indiener van het oorspronkelijke voorstel het volgende bereiken:

- De totale termijn voor het onderzoek dient beperkt te worden tot 120 dagen. Indien deze termijn overschreden wordt, wordt in een sanctie voorzien, namelijk de betaling van verwijlresten.

De graad van zelfredzaamheid moet bepaald worden op grond van de inlichtingen van de behandelende arts, indien het resultaat van het medisch onderzoek niet medegedeeld wordt binnen de door de reglementering bepaalde termijn, dit wil zeggen binnen drie maanden;

- deze procedure wordt eveneens toegepast op de dossiers van de tegemoetkomingen voor hulp aan bejaarden.

In december 1993 bedroeg de gemiddelde termijn, voor alle tegemoetkomingen zonder onderscheid, 7 maanden voor de Franstalige dossiers en meer van 11 maanden voor de Nederlandstalige dossiers. Het verschil is toe te schrijven aan de vertraging in de afhandeling van de medische onderzoeken.

In het departement zijn de volgende maatregelen reeds genomen en ten uitvoer gelegd:

- de deconcentratie van de medische diensten (Antwerpen, Luik, Namen en Charleroi);
- aanwerving van 22 inspecteurs-geneesheren;
- de start van de procedure voor de aanwerving van drie bijkomende Nederlandstalige inspecteurs-geneesheren.

Het ontwerp van wet, dat aangenomen is door de Kamer van volksvertegenwoordigers, stelt de termijn voor de behandeling vast op 180 werkdagen, aangezien de oorspronkelijke termijn van 120 dagen niet realistisch was om redenen die verband houden met de interne organisatie van het departement en de normale behandeling van de dossiers.

Les intérêts moratoires seront dus, sauf si le service des allocations aux handicapés établit que le retard ne lui est pas imputable ou si un litige est pendant qui suspend l'instruction d'une nouvelle demande.

Le même délai et les mêmes sanctions sont prévus en ce qui concerne la décision de refus.

II. DISCUSSION GENERALE

Une commissaire fait observer que le projet de loi relative aux allocations aux handicapés engendre une plus grande sécurité juridique plutôt qu'un véritable raccourcissement du délai d'examen des dossiers. Ce délai demeure assez long; en effet, 180 jours ouvrables représentent encore de 9 à 10 mois.

Par ailleurs, il est opportun de fixer un délai non seulement pour la décision portant sur le dossier, mais aussi pour le premier paiement.

En ce qui concerne les intérêts moratoires, leur paiement est différé de deux mois — en raison, notamment, de la formulation complexe du texte. Il est donc possible qu'une personne qui reçoit son paiement avec près de deux mois de retard n'ait pas droit à des intérêts moratoires. En outre, on ne voit pas clairement quel est le montant des intérêts moratoires qui est visé par le projet; s'agit-il du montant mensuel ou du montant intégral des arriérés?

Une autre intervenante fait remarquer que la Charte de l'assuré social — le projet de loi y relatif figure toujours à l'ordre du jour de la Commission — traite du problème de la sécurité juridique du citoyen dans sa globalité.

L'intervenante se dit également préoccupée par les délais qui ont été acceptés par la Chambre. Un délai de 180 jours ouvrables revient à 9 mois; or, le ministre souhaite ne pas dépasser un délai moyen de 7 mois pour la résolution d'un dossier. L'introduction d'un délai plus long n'incitera pas l'administration à gérer les dossiers d'une façon plus rapide. Pourquoi le délai a-t-il été prolongé? La Charte de l'assuré social prévoit un délai de 90 jours ouvrables et le texte initial proposait 120 jours ouvrables.

Une autre membre encore déplore qu'il faille un projet de loi comme celui-ci. La Charte de l'assuré social, qui est en discussion au sein de la commission, est plus impérative que le projet. Une plus grande uniformité, notamment en ce qui concerne les délais, serait souhaitable.

L'intervenante estime en outre que le projet ne peut pas être discuté de manière approfondie avant la discussion du rapport annuel 1992 de la Direction générale des prestations aux handicapés. Le projet ne

De verwijlinteressen zijn verschuldigd, tenzij de dienst voor tegemoetkomingen aan gehandicapten aantoont dat de overschrijding van de termijn niet aan hem te wijten is of indien er een geding aanhangig is dat het onderzoek van een nieuwe aanvraag opschort.

Er wordt voorzien in dezelfde termijn en dezelfde sancties voor de beslissing tot weigering.

II. ALGEMENE BESPREKING

Een commissielid merkt op dat het wetsontwerp voor de gehandicapten veeleer een grotere rechtszekerheid dan een werkelijke verkorting van de behandelingstermijn der dossiers inhoudt. Die termijn is nog altijd vrij lang; 180 werkdagen betekent immers nog altijd 9 à 10 maanden.

Van de andere kant is het goed dat niet alleen voor de beslissing over het dossier een termijn wordt bepaald maar ook voor de eerste uitbetaling.

Wat de verwijlinteressen betreft, wordt — mede door de ingewikkelde formulering van de tekst — de uitbetaling met twee maanden uitgesteld. Het zou derhalve kunnen dat iemand die bijna twee maanden te laat wordt uitbetaald, geen recht heeft op verwijlinteressen. Het is voorts niet duidelijk welk bedrag aan verwijlinteressen met het ontwerp wordt bedoeld; gaat het om het maandelijkse bedrag dan wel over het volledige achterstallige bedrag?

Een andere spreker merkt op dat het Handvest van de sociaal verzekerde — het desbetreffende wetsontwerp staat nog altijd op de agenda van de commissie — het probleem van de rechtszekerheid van de burger in zijn geheel behandelt.

Spreker verklaart dat ze eveneens bezorgd is over de termijnen die aangenomen zijn door de Kamer. Een termijn van 180 werkdagen komt neer op 9 maanden; de Minister wenst evenwel een gemiddelde termijn van 7 maanden niet te overschrijden voor de afhandeling van een dossier. De invoering van een langere termijn zal de administratie er niet toe aanzetten de dossiers sneller te behandelen. Waarom is de termijn verlengd? Het Handvest van de sociaal verzekerde voorziet in een termijn van 90 werkdagen en in de oorspronkelijke tekst werden 120 werkdagen voorgesteld.

Nog een ander lid betreurt het dat een wetsontwerp zoals dit noodzakelijk is. Het Handvest van de sociaal verzekerde, dat in bespreking is in de Commissie, is stringenter dan dit ontwerp. Grotere eenvormigheid, met name wat de termijnen betreft, ware wenselijk.

Het lid vindt voorts dat dit ontwerp niet grondig kan worden besproken voordat het jaarverslag 1992 van de Algemene Directie van de Uitkeringen aan Gehandicapten is besproken. Het ontwerp lost niet

résout pas tous les problèmes évoqués dans le rapport. Le 31 décembre 1992, on comptait du côté néerlandophone 21 391 demandes d'allocations pour l'aide aux personnes âgées et plus de 22 000 demandes en cours d'examen. Du côté francophone, on dénombrait respectivement 10 325 et 8 175 dossiers.

Le projet ne prévoit pas de solution pour les dossiers des néerlandophones. Les recrutements sur la base de 50 p.c. F et 50 p.c. N ne résolvent pas non plus le problème.

On peut également lire dans le rapport (pp. 37 et 38) que l'arriéré relatif des dossiers est de quatre mois sur un délai « normal » de six mois. Le délai réel d'examen est toutefois important, à savoir quinze mois.

Un intervenant suivant se pose également des questions quant à l'efficacité du texte transmis par la Chambre.

Il ne comprend pas non plus, alors que le stock est plus important du côté francophone que du côté néerlandophone, que le délai de traitement est plus important du côté néerlandophone.

L'intervenant se rallie à la remarque déjà faite concernant le délai fixé à l'article 1er. Il propose de supprimer le mot « ouvrables » à cet article.

L'intervenant se montre également inquiet en ce qui concerne la disposition relative aux intérêts moratoires. Le § 1er, 4e alinéa de l'article 11bis proposé, lui semble une disposition arbitraire sans aucun recours. Quelles sont les raisons qui pourraient être invoquées par l'administration pour que celle-ci estime que le dépassement du délai ne lui est pas imputable ?

Pourquoi les délais sont-ils supérieurs en ce qui concerne l'allocation pour l'aide aux personnes âgées ?

D'autres commissaires formulent des critiques à l'encontre du projet de loi à l'examen et posent plusieurs questions.

Un membre remarque que le paiement d'intérêts moratoires ne résout pas le problème quant au fond. Des mesures plus radicales sont nécessaires et l'adoption de la Charte de l'assuré social serait un pas dans la bonne direction. Si l'on poursuit la discussion du présent projet, il faudrait encore examiner d'autres problèmes, notamment celui du rejet de certaines demandes. Ceux dont la demande a été refusée, peuvent interjeter appel devant le tribunal du travail. A cet effet, ils disposent d'un délai de 30 jours. Le tribunal du travail réclame les dossiers à l'administration. Apparemment, il faut en moyenne six mois pour que le tribunal du travail entre en possession de ces dossiers.

alle problemen op die in het verslag worden aangehaald. Op 31 december 1992 zijn er aan Nederlandstalige zijde 21 391 aanvragen voor tegemoetkomingen voor hulp aan bejaarden en meer dan 22 000 aanvragen die in onderzoek zijn. Aan Franstalige kant gaat het respectievelijk om 10 325 en 8 175 dossiers.

Het ontwerp voorziet niet in een oplossing voor de Nederlandstalige dossiers. De aanwervingen op basis van 50 pct. F en 50 pct. N. bieden evenmin een oplossing.

In het verslag (blz. 37 en 38) staat ook te lezen dat de relatieve achterstand voor de dossiers 4 maanden bedraagt op een « normale » termijn van 6 maanden. De werkelijke behandelingstermijn is evenwel van belang en die bedraagt 15 maanden.

Een volgende spreker heeft eveneens vragen bij de doeltreffendheid van de door de Kamer overgezonden tekst.

Hij begrijpt evenmin dat de behandelingstermijn langer is aan Nederlandstalige zijde terwijl het aantal dossiers aan Franstalige zijde hoger is dan aan Nederlandstalige zijde.

Spreker sluit zich aan bij de reeds gehoorde opmerking betreffende de termijn in artikel 1. Hij stelt voor in dit artikel het woord « werkdagen » te vervangen door « dagen ».

Spreker is eveneens bezorgd over de bepaling betreffende de verwijlinteressen. Paragraaf 1, vierde lid van het voorgestelde artikel 11bis, lijkt hem een arbitraire bepaling zonder enige mogelijkheid tot beroep. Welke redenen zouden door het bestuur aangehaald kunnen worden om te staven dat de overschrijding van de termijn hem niet toegeschreven kan worden ?

Waarom zijn de termijnen langer in het geval van de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden ?

Nog andere sprekers hebben kritiek op en vragen bij dit wetsontwerp.

Een van hen merkt op dat de betaling van verwijl-interessen geen oplossing ten gronde biedt voor het probleem. Er zijn ingrijpender maatregelen nodig en de goedkeuring van het Handvest voor de sociaal verzekerde zou een stap in de goede richting zijn. Wanneer dit ontwerp verder wordt besproken, zouden nog andere problemen in aanmerking moeten worden genomen en met name dat van de afwijzing van bepaalde aanvragen. Degenen wier aanvraag wordt afgewezen kunnen in beroep gaan bij de arbeidsrechtbank. Zij beschikken hiervoor over een termijn van 30 dagen. De arbeidsrechtbank vraagt de dossiers op bij de administratie. Het blijkt dat het gemiddeld zes maanden duur voordat de arbeidsrechtbank in het bezit komt van die dossiers.

Informations prises, il semblerait que 40 p.c. de ceux qui interjettent appel obtiennent gain de cause devant le tribunal. Le projet à l'examen n'offre pas de solution pour ces personnes.

Un autre membre demande plus de précisions concernant le délai déterminé par le projet.

Il dit que le ministre a souligné que le délai initialement prévu de 120 jours n'était pas réalisable, mais que celui de 180 jours entre le moment de la notification et le moment du paiement peut être respecté. L'on peut toutefois lire dans le rapport de la Chambre (p. 13) qu'il s'écoule quatre mois entre la notification de la décision et le premier paiement.

Un dernier intervenant renvoie aux dispositions du projet relatives aux intérêts moratoires, plus particulièrement aux circonstances dans lesquelles ces intérêts ne sont pas dus. Le ministre peut-il citer un certain nombre de situations dans lesquelles ces intérêts seront bien dus ?

L'intervenant remarque ensuite que le § 2 de l'article 1er prévoit clairement que le délai pour l'examen d'un dossier qui se conclut par un refus ne peut être supérieur à 180 jours. Lorsqu'il s'agit par contre d'une demande admise, le projet ne fixe aucun délai. C'est en fait le contraire qui devrait se passer : les demandes justifiées devraient faire l'objet d'une décision dans un délai déterminé.

Le ministre fait remarquer que le projet de Charte de l'assuré social vise en effet à rencontrer un certain nombre de problèmes du type de ceux traités par le projet de loi. Cette charte prévoit également un délai de 180 jours [voir art. 11 et 13 de la charte, doc. Sénat n° 634-1 (1992-1993)], paiement compris.

Le ministre signale aussi que le délai de 180 jours constitue un maximum. L'engagement a été pris de traiter les dossiers dans un délai de 7 mois en moyenne. Ce délai est déjà atteint dans la partie francophone du pays. Un effort supplémentaire est à faire du côté néerlandophone.

Le projet de loi présente l'intérêt d'apporter une protection juridique.

Le ministre ajoute qu'un délai de 120 jours n'est pas raisonnable dans la mesure où la réglementation prévoit que l'allocation prend cours le premier jour du mois qui suit celui au cours duquel le handicapé se présente pour la première fois à la maison communale et prévoit les procédures suivantes :

1. Lorsque le handicapé se présente la première fois à l'administration communale pour introduire une demande d'allocation, il lui est remis un accusé de

Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat van degenen die beroep aantekenen, 40 pct. gelijk krijgt voor de rechtbank. Voor die gevallen biedt het ontwerp geen oplossing.

Een andere spreker vraagt nadere preciseringen over de in het ontwerp bepaalde termijn.

De Minister, aldus de spreker, heeft erop gewezen dat de aanvankelijk voorziene termijn van 120 dagen niet haalbaar was. De termijn van 180 dagen tussen kennisgeving en uitbetaling is dat volgens de Minister wel. In het Kamerverslag (blz. 13) staat evenwel te lezen dat tussen de kennisgeving en de uitbetaling vier maanden verloopt.

Een laatste spreker verwijst naar hetgeen in het ontwerp te lezen staat over de verwijlinteressen en meer bepaald over de omstandigheden waarin die interesses niet verschuldigd zijn. Kan de Minister een aantal situaties aangeven waarin die interesses wel verschuldigd zullen zijn ?

De spreker merkt voorts op dat luidens § 2 van artikel 1 een duidelijke termijn van 180 dagen wordt bepaald voor de behandeling van een dossier dat wordt geweigerd. Wanneer het daarentegen gaat om een ernstige aanvraag, is er geen termijn. In feite zou het omgekeerde het geval moeten zijn en zouden terechte aanvragen binnen een bepaalde termijn moeten worden afgehandeld.

De Minister merkt op dat het ontwerp van Handvest van de sociaal verzekerde inderdaad poogt een aantal problemen op te lossen van het soort dat door het wetsontwerp wordt behandeld. Het Handvest voorziet eveneens in een termijn van 180 dagen [zie art. 11 en 13 van het Handvest, Gedr. St., Senaat nr. 634-1 (1992-1993)], betaling inbegrepen.

De Minister merkt eveneens op dat de termijn van 180 dagen een maximum is. Men heeft zich ertoe verbonden de dossiers binnen een termijn van gemiddeld zeven maanden te behandelen. Die termijn wordt reeds in acht genomen in het Franstalig landsdeelte. Er moet nog een bijkomende inspanning geleverd worden aan Nederlandstalige kant.

Het belang van het wetsontwerp ligt in de juridische bescherming die het biedt.

De Minister voegt eraan toe dat een termijn van 120 dagen niet redelijk is wanneer de reglementering bepaalt dat de tegemoetkoming verschuldigd is vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin de gehandicapte zich voor het eerst in het gemeentehuis anmeldt en voorziet in de volgende procedures :

1. Wanneer de gehandicapte zich voor het eerst anmeldt bij het gemeentebestuur om een aanvraag tot tegemoetkoming in te dienen wordt hem een

réception, ainsi que différents documents à compléter ou à faire compléter, notamment : les certificats médicaux et la déclaration de revenus.

Délai: trente jours pour rentrer ces documents à l'administration communale (art. 13 de l'arrêté royal du 6 juillet 1987 et art. 27 de l'arrêté royal du 5 mars 1990);

2. Après 30 jours, l'administration communale transmet la demande même incomplète au Service des allocations aux handicapés, qui adresse un rappel à l'intéressé. Un nouveau délai de 15 jours est prévu (art. 14 de l'arrêté royal du 6 juillet 1987 et art. 28 de l'arrêté royal du 5 mars 1990);

3. Une vérification des conditions administratives est effectuée. Si des renseignements complémentaires sont nécessaires, ils sont demandés au handicapé qui dispose de trente jours pour les fournir (art. 14 de l'arrêté royal du 6 juillet 1987 et art. 28 de l'arrêté royal du 5 mars 1990);

4. Si les conditions administratives permettent un octroi éventuel de l'allocation, une expertise médicale est organisée. Celle-ci doit se faire dans les 3 mois (ou 90 jours) (art. 17 de l'arrêté royal du 6 juillet 1987 et art. 34 de l'arrêté royal du 5 mars 1990).

On constate donc que, dans le cas d'un dossier simple, qui ne nécessite pas de nombreuses demandes de renseignements complémentaires, on peut déjà aboutir à un délai d'instruction de 165 jours « calendrier » ($30 + 15 + 30 + 90$) sans disposer pour autant d'un dossier en état de traitement. En effet, dans de nombreux cas, il faut en outre demander des renseignements complémentaires au handicapé ou à d'autres administrations (d'où nouveaux délais accordés au handicapé) ou vérifier les revenus déclarés auprès du contrôleur des contributions.

Un délai de 180 jours ouvrables revient à une période de 8,5 à 9 mois, paiement compris. Ce délai est un maximum. L'administration va s'organiser pour respecter ce délai, mais il y a des facteurs dont elle n'a pas la maîtrise.

En cas de retard, l'administration des allocations aux handicapés devra motiver le fait que ce retard ne lui est pas imputable et l'intéressé aura un droit de recours.

Selon un commissaire, il faut obliger l'administration à respecter un délai raisonnable. Le fait que le délai court à partir du premier jour où le handicapé se

ontvangstbewijs overhandigd evenals verschillende in te vullen of aan te vullen documenten, in het bijzonder medische getuigschriften en de aangifte van inkomsten.

Termijn: dertig dagen om die documenten in te dienen bij het gemeentebestuur (art. 13 van het koninklijk besluit van 6 juli 1987 en art. 27 van het koninklijk besluit van 5 maart 1990);

2. Na dertig dagen stuurt het gemeentebestuur de zelfs onvolledige aanvraag door naar de Dienst voor tegemoetkomingen aan gehandicapten die de betrokkenen een rappelbrief stuurt. Een nieuwe termijn van vijftien dagen is bepaald (art. 14 van het koninklijk besluit van 6 juli 1987 en art. 28 van het koninklijk besluit van 5 maart 1990);

3. Er wordt nagegaan of voldaan is aan de administratieve voorwaarden. Indien aanvullende inlichtingen noodzakelijk zijn worden ze aan de gehandicapte gevraagd, die beschikt over een termijn van dertig dagen om de inlichtingen te geven (art. 14 van het koninklijk besluit van 6 juli 1987 en art. 28 van het koninklijk besluit van 5 maart 1990);

4. Indien op grond van de administratieve voorwaarden een eventuele toekenning van een tegemoetkoming mogelijk is, wordt er een medisch onderzoek uitgevoerd. Dat moet plaatshebben binnen drie maanden (of negentig dagen) (art. 17 van het koninklijk besluit van 6 juli 1987 en art. 34 van het koninklijk besluit van 5 maart 1990);

Het blijkt dus dat men, in het geval van een eenvoudig dossier waarvoor weinig aanvullende inlichtingen moeten worden gevraagd, reeds geconfronteerd wordt met een onderzoekstermijn van 165 «kalenderdagen» ($30 + 15 + 30 + 90$) zonder dat men reeds beschikt over een dossier dat reeds kan worden afgewikkeld. In vele gevallen moeten evenwel bijkomende inlichtingen gevraagd worden aan de gehandicapte of aan andere administraties (waardoor nieuwe termijnen worden toegekend aan de gehandicapte) of moeten de aangegeven inkomsten worden geverifieerd door de belastingcontroleur.

Een termijn van 180 werkdagen komt neer op een periode van 8 en een halve tot 9 maanden, betaling inbegrepen. Die termijn is een maximumtermijn. De administratie zal zich zo organiseren dat ze die termijn kan in acht nemen, doch er zijn factoren waarop zij geen vat heeft.

Wanneer hij vertraging oplegt zal de Dienst voor tegemoetkoming aan gehandicapten moeten bewijzen dat die vertraging niet aan hem te wijten is en de betrokkenen zal beroep kunnen instellen.

Volgens een commissielid moet de administratie verplicht worden een redelijke termijn in acht te nemen. Het feit dat de termijn ingaat vanaf de eerste

présente à l'administration communale lui semble anormal. Tous les dossiers doivent être sur le même pied. Ne serait-il pas plus raisonnable de prendre comme date de départ la date de l'envoi du dossier par l'administration communale à l'administration centrale?

Le commissaire rappelle encore sa question au sujet du quatrième alinéa du § 1er.

Le ministre répète que le service des allocations aux handicapés doit motiver sa décision de ne pas payer des intérêts moratoires. Lorsqu'il accepte que la responsabilité du dépassement du délai lui est imputable, il procédera au paiement des intérêts moratoires. Le ministre répond encore que la prise de cours d'une prestation sociale se situe généralement le premier jour du mois qui suit l'introduction de la demande. La proposition faite par le commissaire est intéressante et l'administration a déjà réfléchi dans la même direction mais, dans le cadre de la réglementation actuelle, il est un fait qu'un délai d'un mois est perdu.

D'après un commissaire, le problème de l'administration est secondaire et c'est l'intérêt des handicapés qui est central. Il serait correct que les intérêts moratoires soient automatiquement payés en cas de dépassement du délai de 180 jours. Il ne faut pas considérer ces intérêts moratoires comme une sanction à l'encontre de l'administration, mais bien comme un moyen de pression pour forcer une décision aussi vite que possible. Si l'on admet ce point de vue, on peut supprimer le quatrième alinéa du § 1er de l'article 11bis proposé. Le maintien de cette disposition signifie en effet que l'on considère les intérêts moratoires comme une sanction. En ce qui concerne la possibilité dont dispose l'administration de démontrer qu'elle n'est pas en tort, l'intervenant remarque qu'il vaut mieux que cette obligation de motivation soit incluse dans la loi même.

L'intervenant constate ensuite que l'on justifie le délai assez long par le fait que l'administration n'est pas maîtresse du dossier à tous les stades de celui-ci. Ne peut-on prévoir que le délai fixé s'applique aux dossiers qui suivent un cours normal et que l'administration n'est pas responsable de l'augmentation du délai lorsque, par exemple, des formulaires ont été remplis de façon incomplète? Grâce à cette réglementation, l'on pourrait inscrire un délai plus court dans la loi.

Un autre membre demande quelles sont les différentes étapes que doit franchir un dossier, de la notification au paiement.

Une des intervenantes précédentes demande que ceux qui introduisent une demande soient plus

dag waarop de gehandicapte zich bij het gemeentebestuur aanmeldt, lijkt hem abnormaal. Alle dossiers moeten op voet van gelijkheid worden behandeld. Zou het niet redelijker zijn de termijn te laten ingaan op de datum waarop het gemeentebestuur het dossier doorstuurt naar de centrale administratie.

Het commissielid herinnert nog aan zijn vraag over het vierde lid van § 1.

De minister herhaalt dat de Dienst voor tegemoetkomingen aan gehandicapten zijn beslissing om geen verwijlinteressen te betalen, moet motiveren. Wanneer hij erkent dat hij verantwoordelijk is voor de overschrijding van de toegestane termijn, moet hij verwijlinteressen betalen. De minister antwoordt nog dat een sociale uitkering gewoonlijk wordt uitbetaald de eerste dag van de maand die volgt op de maand waarin de aanvraag werd ingediend. Het voorstel van het commissielid is interessant en de administratie heeft reeds iets dergelijks overwogen doch in het kader van de huidige regelgeving is het een feit dat er een maand verloren gaat.

Volgens een commissielid is het probleem van de administratie ondergeschikt en staat het belang van de gehandicapten centraal. Wat de verwijlinteressen betreft, zou het correct zijn dat die automatisch zouden worden betaald wanneer de termijn van 180 dagen wordt overschreden. Die verwijlinteressen moeten niet als een sanctie tegen de administratie worden gezien, maar als een pressiemiddel om zo snel mogelijk tot een beslissing te komen. Indien dit standpunt wordt aanvaard, kan het vierde lid van § 1 van het voorgestelde artikel 11bis worden geschrapt. De handhaving van deze bepaling betekent dat men de verwijlinteressen als een sanctie beschouwd. M.b.t. de mogelijkheid die de administratie heeft om aan te tonen dat het niet haar schuld is, merkt het lid op dat die mogelijkheid, m.a.w. de motiveringsplicht, best in de wet zelf wordt opgenomen.

Het lid constateert vervolgens dat, wat de vrij lange termijn betreft, gewezen wordt op het feit dat de administratie niet in alle stadia het dossier zelf in handen heeft. Kan er niet bepaald worden dat de vastgestelde termijn geldt voor dossiers die een normaal verloop kennen en dat, bijvoorbeeld wanneer formulieren onvolledig worden ingevuld, de administratie niet verantwoordelijk is voor de verlenging van de termijn? Met zulk een regeling zou men in de wet een kortere termijn kunnen inschrijven.

Een ander lid vraagt wat de verschillende etappes zijn die een dossier moet doorlopen vanaf de kennisgeving tot op het ogenblik van de uitbetaling.

Een van de voorgaande spreeksters vraagt dat degenen die een aanvraag indienen, nader zouden worden

amplement informés de la façon dont leur dossier est traité. Elle voudrait aussi savoir si l'administration elle-même a des suggestions quant à l'amélioration de la procédure.

L'intervenante cite encore le cas d'un patient souffrant de poliomyalgie, qui atteint l'âge de 65 ans et auquel une autre réglementation s'applique à partir de ce jour. Pourquoi cette personne doit-elle attendre six mois pour obtenir une allocation pour l'aide aux personnes âgées, alors que l'administration dispose de son dossier?

Un membre souligne encore que le projet n'offre pas de solution pour les handicapés qui n'ont pas droit à une allocation, mais qui entrent bien en ligne de compte pour d'autres avantages. Ils n'ont aucun droit à d'éventuels intérêts moratoires. Leurs dossiers resteront encore plus longtemps en souffrance.

Une dernière intervenante remarque que les questions et observations des membres expliquent pourquoi le projet de loi concernant la Charte de l'assuré social est toujours pendant devant la commission. Par cette charte, on risque d'éveiller de faux espoirs dans la population. Il en va de même du présent projet, à moins que l'on suive la proposition d'un des intervenants précédents et que l'on paie des intérêts moratoires après un délai de 180 jours ouvrables, même si d'autres services que celui chargé des allocations aux handicapés sont en tort.

Le ministre constate que les commissaires visent, à travers le projet de loi, à revoir différents aspects de la législation. Or, le problème du délai de traitement des dossiers est le plus important. Le ministre rappelle que des améliorations ont déjà été apportées et que le délai de sept mois en moyenne est déjà atteint pour la partie francophone. Tout sera mis en œuvre pour que cette moyenne soit également atteinte pour la partie néerlandophone.

Le ministre s'oppose au paiement d'intérêts moratoires dans tous les cas où il y a dépassement du délai. L'administration a le droit d'expliquer pour quelle raison la responsabilité de ce dépassement ne lui est pas imputable.

Le ministre fait remarquer que par le présent projet de loi, l'administration se voit imposer une obligation de résultat. Si cette obligation n'est pas respectée, elle sera sanctionnée financièrement. Il est évident que l'administration a l'ambition de traiter les dossiers le plus rapidement possible et de ne pas dépasser les délais fixés par le projet de loi.

Il est évident qu'à une obligation de résultat, doivent correspondre les moyens nécessaires et une autonomie de gestion adéquate.

Il souligne aussi que l'administration réfléchit à des modifications légales ou réglementaires permettant

ingelicht over de wijze waarop de dossiers worden behandeld. Zij vraagt ook of de administratie zelf suggesties heeft om de procedure te verbeteren.

Spreekster haalt vervolgens nog het geval aan van een polio-patiënt die 65 jaar wordt en vanaf die dag in een andere regeling komt te vallen. Waarom moet die persoon 6 maanden wachten op een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden terwijl zijn dossier bij de administratie bekend is?

Een lid wijst er nog op dat het ontwerp geen oplossing biedt voor gehandicapten die weliswaar geen recht hebben op een tegemoetkoming maar wel in aanmerking komen voor andere voordelen. Zij hebben geen recht op eventuele verwijlinteressen. Hun dossiers zullen nog langer blijven liggen.

Een laatste spreekster merkt op dat de vragen en opmerkingen van de leden aantonen waarom het ontwerp van wet betreffende het Handvest van de sociaal verzekerde nog steeds bij de Commissie aanhangig is. Men dreigt door dit Handvest bij de bevolking verwachtingen te wekken die niet kunnen worden verwezenlijkt. Dit ontwerp houdt hetzelfde gevaar in, tenzij men de zienswijze van een van de voorgaande sprekers volgt en na verloop van 180 werkdagen verwijlinteressen betaalt, ook wanneer andere diensten dan die voor de tegemoetkomingen aan gehandicapten schuld hebben.

De Minister stelt vast dat de leden via het ontwerp verschillende aspecten van de wetgeving willen doen herzien. De termijn om de dossiers te behandelen vormt daarbij het belangrijkste probleem. De Minister wijst erop dat er reeds verbeteringen zijn aangebracht en dat de gemiddelde termijn voor het Franstalige landsgedeelte tot zeven maanden werd vermindert. Alles zal in het werk worden gesteld om dat gemiddelde ook voor het Nederlandstalige landsdeel te bereiken.

De Minister is het er niet mee eens om in alle gevallen van termijnoverschrijdingen verwijlinteressen te doen betalen. Het Bestuur moet de kans krijgen uit te leggen waarom het niet verantwoordelijk is voor de vertraging.

De Minister merkt verder op dat het Bestuur met dit ontwerp een resultaatsverbintenis opgelegd krijgt. Komt het die verbintenis niet na, dan loopt het een financiële sanctie op. Uiteraard streeft het Bestuur ernaar de dossiers zo snel mogelijk af te wikkelen en de termijnen van het ontwerp niet te overschrijden.

Het spreekt vanzelf dat er bij een resultaatsverbintenis ook de nodige middelen en een aangepaste vorm van beheersautonomie moeten komen.

De Minister wijst er ook op dat het Bestuur wijzigingen van wetten of verordeningen onderzoekt om

une meilleure organisation administrative. Mais, dès que l'on touche à une législation de ce type, on touche inévitablement à des droits sociaux.

L'administration doit donc s'adapter, mais dans certains cas elle est dépendante du bon vouloir, de la diligence d'autres administrations ou du handicapé lui-même.

Le ministre concède que l'administration doit pouvoir faire mieux que ce qui a été fait dans le passé; elle a ciblé la difficulté et des réponses structurelles ont déjà été apportées.

Le ministre répond encore à une question posée par un commissaire que lorsque l'intéressé introduit un recours devant le tribunal du travail contre une décision de rejet et obtient raison après le recours, il n'y a pas d'intérêts moratoires dus dans la mesure où l'administration a pris la décision qui lui incombaît dans le délai prescrit.

Le ministre précise enfin qu'une décision positive donne lieu à la confection d'une bande informatique qui est transmise au ministère des Finances pour la mise en paiement. Cela prend en général entre quatre à six semaines.

Une intervenante déduit de cette réponse que, si les intérêts moratoires ne concernent que le service des allocations aux handicapés, ces derniers porteront les conséquences du retard causé par d'autres administrations sans aucune possibilité de recours. L'intervenante regrette que l'on ne puisse pas poursuivre la discussion du projet de loi relative à la Charte qui prévoit la responsabilité de l'administration dans sa globalité.

Le projet de loi ne répond pas aux préoccupations de la Commission, ni en matière de délais, ni en matière d'intérêts moratoires.

Une autre intervenante demande si le projet à l'examen apporte également une solution au problème de l'étalement du paiement des arriérés. Qu'entend-on par les mots «les montants qui auraient dû être payés ...», à l'article 11bis, § 1er, troisième alinéa?

Le ministre répond que les intérêts sont calculés sur les montants «qui auraient dû être payés entre le premier jour du mois qui suit celui au cours duquel le délai a expiré et le premier jour du mois au cours duquel le premier paiement mensuel a été effectué».

Cette disposition ne règle pas le problème de l'étalement des arriérés. Le système mis en place reste valable jusqu'à la fin de 1994.

En réponse à la question concrète d'une intervenante, le ministre déclare que la limite d'âge n'influe

tot een degelijker administratieve organisatie te komen. Zodra men echter raakt aan dat soort van wetgeving, raakt men onvermijdelijk ook aan sociale rechten.

Het Bestuur moet zich dus wel aanpassen, maar in bepaalde omstandigheden hangt het af van de goede wil, de medewerking van andere besturen of van de gehandicapte zelf.

De Minister geeft toe dat het Bestuur een beter resultaat moet kunnen halen dan in het verleden; het heeft de moeilijkheden bestudeerd en reeds voor structurele oplossingen gezorgd.

Op een vraag van een lid antwoordt de Minister voorts dat wanneer de betrokken tegen een beslissing tot weigering in beroep gaat bij de arbeidsrechtbank en de zaak wint, er geen verwijlinteressen verschuldigd zijn wanneer het Bestuur de beslissing binnen de voorgestelde termijn heeft genomen.

Tot slot deelt de Minister mee dat er bij een gunstige beslissing een magneetband wordt gemaakt die aan het Ministerie van Financiën voor uitvoering van de betaling wordt doorgezonden. In de regel neemt dat vier à zes weken in beslag.

Uit dit antwoord leidt een spreekster af dat indien de verwijlinteressen alleen door de Dienst tegemoetkomingen aan gehandicapten verschuldigd zijn, dezen opdraaien voor de gevolgen van de vertraging die aan andere besturen te wijten is, zonder dat zij daartegen kunnen optreden. Zij betreurt voorts dat men de besprekking van het ontwerp inzake het Handvest niet kan voortzetten, want dat voert de verantwoordelijkheid van het Bestuur in zijn geheel in.

Het ontwerp komt niet tegemoet aan de zorg van de Commissie, noch inzake termijnen, noch inzake verwijlinteressen.

Een andere spreekster vraagt of dit ontwerp ook een regeling inhoudt voor het probleem van de spreiding der achterstallige betalingen. Wat wordt bedoeld met de woorden «de bedragen die ... betaald hadden moeten worden ...» in artikel 11bis, § 1, derde lid?

De Minister antwoordt dat de verwijlinteressen worden berekend «op de bedragen die aan de gehandicapte betaald hadden moeten worden tussen de eerste dag van de maand die volgt op die waarin de termijn verstrekken is, en de eerste dag van de maand waarin de eerste maandelijkse betaling verricht werd».

Deze bepaling regelt het probleem van de spreiding van de achterstallen niet. De regeling blijft van toepassing tot eind 1994.

Op de concrete vraag van een lid antwoordt de minister nog dat de leeftijdsgrafs geen invloed heeft

pas sur l'allocation de remplacement de revenus ou sur l'allocation d'intégration. Si la personne qui reçoit une allocation en application de la loi du 27 juin 1969 ou de l'arrêté royal du 24 décembre 1974 souhaite obtenir une allocation pour l'aide aux personnes âgées, elle doit en effet introduire une (nouvelle) demande de révision. Si elle ne le fait pas, elle continue de recevoir l'ancienne allocation, même après l'âge de 65 ans.

D'après une dernière intervenante, il se pose un problème en ce qui concerne le paiement des intérêts moratoires, lorsque le C.P.A.S. a versé des acomptes à l'intéressé.

Il lui est signalé que les avances consenties par les C.P.A.S. leur sont remboursées par prélèvement sur les arriérés disponibles.

DISCUSSION DES ARTICLES ET VOTES

Article 1er

Un commissaire demande si la formulation de l'article 11bis proposé et plus particulièrement le § 1er, alinéa 4, signifie que tout ce qui concerne les délais des visites médicales dans les services médicaux est bien imputable à l'administration. En d'autres mots, ces visites sont-elles comprises dans le délai des 180 jours ouvrables ?

Le ministre lui répond qu'il peut arriver que le handicapé diffère systématiquement le rendez-vous d'expertise médicale. Dans ce cas l'administration n'est pas responsable du dépassement du délai. Mais si tout se passe normalement, l'expertise médicale est comprise dans le délai de 180 jours ouvrables.

M. D'hondt, Mme Herzet et MM. De Backer et Vandermeulen déposent un amendement tendant à «supprimer le mot «ouvrables» au § 1er, premier alinéa, de l'article 11bis proposé».

Justification

Fixer le délai à 180 jours ouvrables correspondrait à le fixer à 9 mois réels. En supprimant le mot «ouvrables», l'on ramène le délai à 6 mois réels, ce qui est plus raisonnable.

Cet amendement est rejeté par 7 voix contre 5 et 2 abstentions.

M. Lenssens, Mmes Vander Wildt, Delcourt-Pêtre et Van Cleuvenbergen et M. De Roo déposent les amendements suivants :

op de inkomensvervangende of de integratie-tegemoetkoming. Gaat het om iemand die een tegemoetkoming ontvangt met toepassing van de wet van 27 juni 1969 of het koninklijk besluit van 24 december 1974 die een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden wenst te verkrijgen, dan moet hij inderdaad een (nieuwe) herzieningsaanvraag indienen. Doet hij dat niet dan blijft hij, ook na de leeftijd van 65 jaar, de vroegere tegemoetkoming ontvangen.

Volgens een laatste spreekster rijst er, in verband met de betaling van verwijlinteressen, een probleem wanneer het O.C.M.W. voorschotten aan de betrokkenen heeft uitbetaald.

Men signaleert hem dat de voorschotten die door de O.C.M.W.'s toegekend worden, bij de terugbetaaling ingehouden worden op de beschikbare achterstallen.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMINGEN

Artikel 1

Een commissielid vraagt of de formulering van het voorgestelde artikel 11bis en meer in het bijzonder § 1, vierde lid, betekent dat alles in verband met de termijnen voor de medische onderzoeken in de medische diensten werkelijk toegeschreven moet worden aan het bestuur. Zijn deze onderzoeken met andere woorden begrepen in de termijn van 180 werkdagen ?

De Minister antwoordt hem dat het kan gebeuren dat de gehandicapte de afspraak voor de medische expertise systematisch uitstelt. In dat geval is het bestuur niet verantwoordelijk voor de overschrijding van de termijn. Maar indien alles normaal gebeurt, is de medische expertise begrepen in de termijn van 180 werkdagen.

De heer D'hondt, mevrouw Herzet en de heren De Backer en Vandermeulen dienen een amendement in dat ertoe strekt «in § 1, eerste lid, van het voorgestelde artikel 11bis, de woorden «180 werkdagen» te vervangen door de woorden «180 dagen».

Verantwoording

Een termijn van 180 dagen komt in de praktijk neer op 9 maanden. Door het woord «werkdagen» te vervangen door het woord «dagen» wordt die termijn teruggebracht tot 6 maanden, wat veel redelijker is.

Dit amendement wordt verworpen met 7 tegen 5 stemmen bij 2 onthoudingen.

De heer Lenssens, de dames Van der Wildt, Delcourt-Pêtre en Van Cleuvenbergen en de heer De Roo dienen de volgende amendementen in :

« A. Remplacer le troisième alinéa par ce qui suit :

« Ces intérêts sont calculés aux taux légal. Ils s'appliquent aux montants mensuels ainsi qu'aux arriérés éventuels qui auraient dû être payés aux handicapés entre le premier jour du mois au cours duquel le délai de 180 jours ouvrables a expiré et le premier jour du mois au cours duquel le premier paiement mensuel a été effectué. »

Justification

Si le paiement n'est pas effectué dans le délai prescrit de 180 jours ouvrables, il est plus juste et plus logique que les intérêts moratoires courent à partir du premier jour du mois au cours duquel le délai de 180 jours ouvrables vient à expiration. Par suite du texte initial tel qu'il est rédigé, un handicapé qui est payé avec deux mois de retard, pourra perdre un mois d'intérêts moratoires. En outre, la législation actuelle prévoit que la première partie des arriérés doit être payée dans le courant du second mois du trimestre suivant la date de la décision. Pour la partie de l'arriéré tombant dans la période pour laquelle les intérêts moratoires s'appliquent, ces intérêts doivent également être portés en compte pour la partie en question.

« B. Remplacer la première phrase du quatrième alinéa par ce qui suit :

« Les intérêts moratoires ne sont pas dus lorsque le Service des allocations aux handicapés établit que le dépassement du délai ne peut être imputé qu'au demandeur. »

Justification

Outre le Service des allocations aux handicapés, d'autres services publics peuvent intervenir dans l'examen du dossier. Les procédures doivent être concertées de manière telle que le délai prévu puisse être respecté.

En ce qui concerne l'amendement A, le ministre déclare qu'il peut difficilement accepter que les intérêts moratoires portent également sur les arriérés éventuels. En revanche, il n'a pas d'objection à faire à la seconde partie de la deuxième phrase de la disposition proposée.

Un membre fait encore remarquer que la disposition relative aux arriérés ne concerne que les nouveaux cas, et non les cas du passé.

L'amendement A est adopté à l'unanimité des 14 membres présents.

Au sujet de l'amendement B, le ministre rappelle les circonstances dans lesquelles le projet a vu le jour. Il

« A. In het voorgestelde artikel 11bis, § 1, het derde lid te vervangen als volgt :

« Deze intresten worden tegen de wettelijke voet berekend. Zij hebben betrekking op de maandelijkse bedragen alsmede op de eventuele achterstallige bedragen die aan de gehandicapte betaald hadden moeten worden tussen de eerste dag van de maand waarin de termijn van 180 werkdagen verstrekken was en de eerste dag van de maand waarin de eerste maandelijkse betaling werd verricht. »

Verantwoording

Bij niet-betaling binnen de gestelde termijn van 180 werkdagen is het rechtvaardiger en logischer dat verwijlntresten gelden vanaf de eerste dag van de maand waarin de termijn van 180 werkdagen verstrikt. De formulering in de oorspronkelijke tekst laat toe dat iemand die 2 maanden te laat betaald wordt, 1 maand verwijlntresten kan verliezen. Bovendien bepaalt de huidige wetgeving dat het eerste gedeelte van de achterstallige bedragen moet betaald worden in de loop van de tweede maand van het kwartaal volgend op de beslissingsdatum. Voor het gedeelte van de achterstallen die vallen binnen de periode waarvoor verwijlntresten gelden, dient deze ook hierop verrekend te worden.

« B. In dezelfde paragraaf het vierde lid, eerste volzin te vervangen als volgt :

« De verwijlntresten zijn niet verschuldigd indien de dienst voor tegemoetkoming aan gehandicapten aantoont dat de overschrijding van de termijn uitsluitend aan de aanvrager kan worden toegeschreven. »

Verantwoording

Behalve de dienst voor tegemoetkoming aan gehandicapten kunnen nog andere overheidsdiensten bij het onderzoek van het dossier betrokken zijn. De procedures dienen onderling zo geregeld te worden dat de vooropgestelde termijn gerespecteerd kan worden.

Wat amendement A betreft, verklaart de Minister dat hij bezwaarlijk kan aanvaarden dat de verwijlntresten eveneens betrekking hebben op de eventuele achterstallige bedragen. Tegen het tweede deel van de tweede zin van de voorgestelde bepaling heeft hij geen bezwaar.

Een lid merkt nog op dat de bepaling inzake de achterstallige bedragen alleen betrekking heeft op de nieuwe gevallen en niet op die uit het verleden.

Het amendement A wordt aangenomen bij eenparigheid van de 14 aanwezige leden.

Met betrekking tot amendement B, herinnert de Minister aan de omstandigheden waarin dit wets-

rappelle également les efforts déjà réalisés par l'administration pour réduire les délais de traitement des dossiers. Le département de la Prévoyance sociale est disposé à prendre ses responsabilités quand le retard lui est véritablement imputable, mais pas quand le retard est dû à d'autres départements.

Un membre défend l'amendement, qui correspond à la philosophie à adopter par les pouvoirs publics. Lorsqu'il y a manquement, celui-ci doit être recherché d'abord du côté des pouvoirs publics. Cette responsabilité ne peut être reportée sur le demandeur. L'amendement garantit au maximum les droits du demandeur.

Un autre intervenant soutient lui aussi l'amendement. D'ailleurs, si l'administration traite les dossiers dans les délais prévus à l'alinéa premier, la disposition proposée au quatrième alinéa ne sera jamais appliquée.

L'auteur de l'amendement ajoute qu'une grande inquiétude règne actuellement dans le milieu des handicapés et que cet amendement représente un signal supplémentaire pour cette catégorie de personnes. Si le texte du projet n'est pas modifié, on verra apparaître des contestations qui conduiront à des déceptions pour les handicapés. Pour eux, il est parfaitement accessoire de savoir où les dossiers traînent.

Un des co-signataires souligne que la loi en projet est avant tout destinée à préserver le droit du citoyen et non à régler un problème qui se pose à l'administration. Ce droit ne peut être vidé de sa substance.

L'amendement est adopté par 14 voix et 1 abstention.

Un membre déduit du texte tel qu'il a été adopté que, si les C.P.A.S. ont payé des avances, les intérêts moratoires restent dus aux handicapés.

Le ministre confirme qu'il en est bien ainsi.

En réponse à un autre membre, il est encore précisé que le mot «demande» figurant au § 1er, alinéa premier, de l'article 11bis proposé vise aussi bien la première demande que la demande de révision.

L'article 1er, tel qu'il a été amendé, est adopté à l'unanimité des 14 membres présents.

Les articles 2 et 3 ainsi que l'ensemble du projet de loi ont également été adoptés à l'unanimité.

ontwerp tot stand is gekomen. Hij verwijst ook naar de inspanningen die reeds door de administratie werden geleverd om de termijnen van behandeling van de dossiers te verkorten. Het Departement van Sociale Voorzorg is bereid zijn verantwoordelijkheid te nemen wanneer het zelf aansprakelijk is voor de vertraging. Dat is evenwel niet het geval wanneer de vertraging aan andere departementen te wijten is.

Een lid verdedigt het amendement dat aansluit bij de filosofie die de overheid moet aannemen. Wanneer er een verzuim is, moet dit in eerste instantie bij de overheid zelf worden gezocht. De verantwoordelijkheid van de eenheid mag niet op de aanvrager worden afgewenteld. Door het amendement worden de rechten van de aanvrager gemaximaliseerd.

Een andere spreker steunt eveneens het amendement. Overigens, wanneer de administratie de dossiers binnen de in het eerste lid bepaalde termijn afhandelt, zal de in het vierde lid voorgestelde bepaling nooit worden toegepast.

De auteur van het amendement voegt hier aan toe dat, nu er grote onrust heerst in de kringen van gehandicapten, dit amendement een bijkomend signaal is voor deze bevolkingscategorie. Indien de tekst van het ontwerp ongewijzigd wordt gehandhaafd zullen er een aantal betwistingen ontstaan die zullen leiden tot ontgoocheling bij de gehandicapten. Voor hen is het volstrekt bijkomstig te weten waar het dossier blijft liggen.

Een mede-ondertekenaar wijst erop dat deze wet in eerste instantie gemaakt wordt om het recht van de burger te vrijwaren, niet om een probleem van de administratie te regelen. Dit recht mag niet worden uitgehouden.

Het amendement wordt aangenomen met 14 stemmen bij 1 onthouding.

Een lid leidt uit de tekst, zoals hij werd goedgekeurd, af dat wanneer de O.C.M.W.'s voorschotten zouden hebben betaald, de verwijlinteressen verschuldigd blijven aan de gehandicapten.

Deze zienswijze wordt door de Minister bevestigd.

Op de vraag van een ander lid wordt nog geantwoord dat het woord «aanvraag» in het voorgestelde artikel 11bis, eerste lid, zowel slaat op de eerste aanvraag als op de aanvraag om herziening.

Het artikel 1, zoals geadviseerd, wordt aangenomen bij eenparigheid van de 14 aanwezige leden.

De artikelen 2, 3 en het ontwerp van wet in zijn geheel worden eveneens eenparig aangenomen.

La commission constate que, par suite de l'adoption de ce projet de loi, la proposition de loi n° 772-1, déposée par M. Van Aperen et consorts, n'a plus de raison d'être et peut être retirée de l'ordre du jour du Sénat.

Confiance a été faite au rapporteur pour la rédaction du présent rapport.

La Rapporteuse,

Andrée DELCOURT-PÊTRE.

La Présidente,

Lydia MAXIMUS.

De commissie constateert dat door de aanvaarding van dit wetsontwerp, het wetsvoorstel nr. 772-1, ingediend door de heer Van Aperen c.s. overbodig is geworden en van de agenda van de Senaat kan worden afgevoerd.

Vertrouwen werd geschenken aan de rapporteur voor het uitbrengen van dit verslag.

De Rapporteur,

Andrée DELCOURT-PÊTRE.

De Voorzitter,

Lydia MAXIMUS.

**ARTICLE MODIFIE
PAR LA COMMISSION**

Article premier

Un article 11bis, rédigé comme suit, est inséré dans la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux handicapés :

« *Article 11bis. — § 1er. Le délai entre la date de prise de cours d'une allocation accordée suite à une demande et le premier jour du mois au cours duquel le premier paiement du montant mensuel de cette allocation est effectué, ne peut être supérieur à 180 jours ouvrables.* »

En cas de dépassement de ce délai, des intérêts moratoires sont accordés de plein droit au handicapé, sans préjudice de l'alinéa 4.

Ces intérêts sont calculés au taux légal. Ils s'appliquent aux montants mensuels ainsi qu'aux arriérés éventuels qui auraient dû être payés aux handicapés entre le premier jour du mois au cours duquel le délai de 180 jours ouvrables a expiré et le premier jour du mois au cours duquel le premier paiement mensuel a été effectué.

Les intérêts moratoires ne sont pas dus lorsque le Service des allocations aux handicapés établit que le dépassement du délai ne peut être imputé qu'au demandeur. Ils ne sont pas davantage dus lorsque l'instruction d'une demande d'allocations est suspendue parce qu'un litige est pendant devant une juridiction du travail en raison d'une décision antérieure relative aux droits à une allocation.

§ 2. Le délai entre le premier jour du mois qui suit celui au cours duquel une demande d'allocations est introduite et le premier jour du mois qui suit celui au cours duquel la notification de la décision de refus est adressée au handicapé ne peut être supérieur à 180 jours ouvrables. »

**ARTIKEL GEWIJZIGD
DOOR DE COMMISSIE**

Artikel 1

In de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten wordt een artikel 11bis ingevoegd, luidende:

« *Artikel 11bis. — § 1. De termijn tussen de ingangsdatum van een op aanvraag toegekende tegemoetkoming en de eerste dag van de maand waarin de eerste betaling van het maandelijks bedrag van die tegemoetkoming wordt verricht, mag niet hoger zijn dan 180 werkdagen.* »

In geval van overschrijving van die termijn worden, onverminderd het vierde lid, aan de gehandicapte van rechtswege verwijlinteressen toegekend.

Deze interesten worden tegen de wettelijke voet berekend. Zij hebben betrekking op de maandelijkse bedragen alsmede op de eventuele achterstallige bedragen die aan de gehandicapte betaald hadden moeten worden tussen de eerste dag van de maand waarin de termijn van 180 werkdagen verstreken was en de eerste dag van de maand waarin de eerste maandelijkse betaling werd verricht.

De verwijlinteressen zijn niet verschuldigd indien de dienst voor tegemoetkomingen aan gehandicapten aantoont dat de overschrijding van de termijn uitsluitend aan de aanvrager kan worden toegeschreven. Ze zijn evenmin verschuldigd wanneer het onderzoek van een aanvraag om tegemoetkoming wordt opgeschort omdat er een geding aanhangig is bij een arbeidsgerecht ingevolge een vorige beslissing omtrent de rechten op een tegemoetkoming.

§ 2. De termijn tussen de eerste dag van de maand die volgt op die waarin een aanvraag om tegemoetkoming wordt ingediend en de eerste dag van de maand die volgt op die waarin de kennisgeving van de beslissing tot weigering aan de gehandicapte wordt gedaan, mag niet hoger zijn dan 180 werkdagen. »